

"Þokan" eða afmælis-
gjöf hreppstjórans.
3 blöð.

44.

"Pokan" eða afmælis-
gjöf hreppstjórans.

3 blöð.

44.

Svo bar til einhverju sinni í Austfjörðum, að gamall hrepps-
stjóri, vandræddur hándursmáður, átti 75 ára afmæli.

Hreppsnefndinni og þús^{um} haldri ~~haldri~~ ^{mann} medal boudastéttar-
innar hafði kemid sér saman um, að vel væri það virdingandi
að sýna gamla manni sínu einhveru vott virdingar og þak-
latis fyrir langri og vel mið störf í þágu sveitarinnar, en
þeir voru lengi í miklum vafa um það, á hvorn hátt þeir
gætu sýnt honum þessa vandræddinguna sína og gærdi hver
sínu uppskriftunum um það einn og annan laga gerist í mikils
veidum máttum medal nefndar manna yfir höfuð og þá staki síð
medal hreppsnefnda, síðtu nefnda eða nefnda í Alþingi.

Einu vildi fá ast, þeir hönnu var skunnug að gamla manni-
nu hafði ávallt þótt gott að bouda graut og steyr. Annar
vildi fá þontu, þeir hönnu var skunnug um að þiggjandi
tötu í nefi. Lokis vildi hinn þridji að hönnu væri gefin
Falleg, og helzt gænmátt þvoggjapotta-tunna, þeir þad vistu
þeir allir að gamla manni sínu hafði ávallt þótt soþinn
gödur, en engin þessara lilla náði þá meiri heita
athædd.

Eftir miklar málalangingar vand lokis vider stadausú,
að þessiloyust mundi að skrifa endur og þanta mál-

L'Carma.

frumillium getur það veid? Sögu karlarinn og voru í
 hrinnu vandræðum með að ráða gátuna. Stóð þá upp
 úr seti sínu mungungþannari þrappsinu og sagði: "Gótt þygg að
 málverkid eigi að sýna eitthvert alveg óstílljanlegt háfleygt
 og stáldlegt hugmyndasmið höfundarinn sjálfs, því hann er
 eptir þú rétt ég þó þú veit og hefi séð af bláðnum alþannum
 hugmynda-jöfnum, og þú lovar flugfálki í þeim efnum en þú
 séður en stáldjafurinn sjálfur, sem erjinn stíllur og hann
 allra manna sýr. Við stulnum stífla til hans eftir og þá
 að vita hvað myndin í að fána og af hverju hún er sta-
 litar vona út, því það er leiddinlegt að geta eptir sagt
 ganda mannum neitt um það, þó þú sést eftir þessum
 þetta dýri og eflandi málverkið."

Þyngja spurnin var send og eptir svo rétt áttu vitna
 lid eptir svarinn, hejótati það þannig:

"Gótt!"

verðs, því þar vöru allir snillingarnir og meistararnir
í allum svöðum. Þar vöru t. d. húsameistarir ríkisins,
- þeir höfðu síð auglýsingar frá honum í blöðnum - , þar var
glímskuggur laudsins, státtmeistarir, stáldjófur o. s. frö.
og því hlyti og þar að vera málameistarir laudsins eða má-
stra ríkisins og til hans stulnum við skrif, sögðu þeir.

Með þessu var sent og listmálameistararnum falið að ráða
því hvaða viðfangs efni hann veldi sér, en hálft vildu þeir,
ef þeir mattu notkun um það ráða, að myndin myndi einhverj-
fagna og stáldlaga hugmynd málaraus sjálfs, því eftan
vöru hann engu síður stáldjófur en listmálameistari, enda
höfðu þeir síð þess einhver merki í öðrum máli. Þann
gæti þráðid fyrir sig stáldlögum hugmyndum og hlyti því
að gefa málmeð stáldlaga.

En, eins og svo oft vill til með þaukum á öllum þeim er
að idnadi lýtur í höfuðstæð laudsins, var notkun dráttur
á því að myndin þessi: Það kom eðri, þrátt fyrir margiðretti-
aðan bréfastreiffir, fyr en hálftu öðru ári eftir að afundli
gamla mannsins var lidd. En nú fékk auginn í það ráðid
af það gæti verið eða hvað það atti að sjúka: Það var svo
grátt, líkast reyktu eða östungrí. Eðri er það laud?
Og sjúkur er það eðri eða hvað? Það er eðri af stápi, möm-
num eða fénadi? Og eðri er það fjall eða fjöt? Hver

h. list.

h. málmeistari